

Даниял кітабы — Жетпіс екі саны

Пайғамбарлық бірігу: Ежелгі Израилдің бөлінуінен Америка Құрама Штаттарының ақырына дейін

Jeff Pippenger

2024-02-05

Еробоғамның бүлігінің куәлігі — көне Израилдің екі халыққа бөлінуінің де тарихы. Он рудан құралған солтүстік патшалық Израил, кейде Ефрем деп аталды, ал оңтүстік патшалық Яһуда деп аталды. Езекиелдің заманында патшалық көп жылдан бері-ақ екі патшалық болып тұрған еді, әрі отыз жетінші тарауда Езекиелге осы екі патшалықтың қайтадан бір халыққа айналатынын білдіретін пайғамбарлық берілді. Сол пайғамбарлық жер аңының (Америка Құрама Штаттарының) бастапқы тарихында орындалды және Америка Құрама Штаттарының ақырында соңғы рет орындалады, өйткені Иса әрдайым бір нәрсенің соңын оның басталуымен бейнелейді.

Израил екі патшалыққа бөлінген кездегі Еробоғамның бүлігі Америка Құрама Штаттарының басталу кезеңіндегі бүлікті, сондай-ақ Америка Құрама Штаттарының ақырындағы бүлікті бейнелейді. Америка Құрама Штаттарының басы мен соңы кезіндегі бұл бүлік екі патшалықтың бірігуін камтиды. Осы мақалаларда Уайт ханымның жазбаларынан қайта-қайта келтірілгендей, Аян кітабының он сегізінші тарауы қауымдарға арналған екі шақыруды бейнелейді. Жексенбілік заң дағдарысының сағаты кезінде бірігетін екі халық — жүз қырық төрт мың және әлі де Бабылда жүрген Құдайдың басқа отары.

Миллерит тарихында біріктірілген екі халық — Яһуда мен Ефрем еді. Олар екі патшалыққа қарсы жеке-жеке қаһарланулардың тиісінше 1798 жылы, содан кейін 1844 жылы аяқталуы кезінде біріктірілді. Езекиелдің отыз жетінші тарауындағы «сондай-ақ» деген сөз бізге осы қолданылудың дұрыстығына нық сенімді болуға мүмкіндік береді. «Сондай-ақ» деген сөз «сондай-ақ» сөзінен кейін келетін хабарды «сондай-ақ» сөзінің алдында тұрған хабардың үстіне қоюды білдіреді.

Жаратқан Иенің сөзі маған тағы да келіп, былай деді: «Сен де, адам ұлы, өзіңе бір таяқ ал да, оның үстіне: “Яһуда үшін және оның серіктері — Израил ұлдары үшін”,— деп жаз. Содан кейін тағы бір таяқ ал да, оның үстіне: “Жүсіп үшін, Ефремнің таяғы үшін, және оның серіктері — бүкіл Израил үйі үшін”,— деп жаз. Сосын оларды бір-біріне қосып, бір таяқ қыл; сонда олар сенің қолыңда бір болады». Езекиел 37:15–17.

Езекиел “сонымен қатар” деп айтқанда, пайғамбарлықтағы қайталау және кеңейту қағидатын қолданып отыр. Езекиел екі таяқ алуы тиіс: біреуі Яһуда үшін, біреуі Ефрем үшін; әрі екі таяқ арқылы бейнеленген осы пайғамбарлықты алдыңғы пайғамбарлықтың үстіне қоюы тиіс. Алдыңғы пайғамбарлық көрнекі бейнесі бірінші аятта, Езекиелдің өлі, құрғап кеткен сүйектерге толы аңғарға апарылуынан басталған еді.

Жаратқан Иенің қолы менің үстімде болды, және Ол мені Жаратқан Иенің Рухымен алып шығып, сүйектерге толы аңғардың ортасына қойды. Сонан соң мені олардың айналасымен жүргізді; міне, ашық аңғардың бетінде сүйектер өте көп екен, және, міне, олар әбден кеуіп қалған еді. Сонда Ол маған: «Адам ұлы, осы сүйектер тіріле ала ма?» — деді. Мен: «Уа, Жаратушы Тәңір Ие, мұны Өзің білесің», — деп жауап бердім. Ол маған тағы да: «Осы сүйектерге пайғамбарлық айт, және оларға былай де: “Уа, кеуіп қалған сүйектер, Жаратқан Иенің сөзін тыңдаңдар. Осы сүйектерге Жаратушы Тәңір Ие былай дейді: Міне, Мен сендерге тыныс кіргіземін, сонда тірілесіңдер. Сендерге сіңір бітіріп, үстілеріңе ет қондырамын, сендерді терімен қаптаймын, әрі сендерге тыныс беремін, сонда тірілесіңдер; және Менің Жаратқан Ие екенімді білесіңдер”», — деді. Мен өзіме бұйырылғандай пайғамбарлық айттым; мен пайғамбарлық айтып тұрғанымда, бір дыбыс шықты, міне, сілкініс болды, сөйтіп сүйектер бір-біріне, әр сүйек өз сүйегіне келіп қосылды. Қарасам, міне, оларға сіңір бітіп, ет қонып, үстілерін тері қаптады; бірақ оларда тыныс жоқ еді. Сонда Ол маған: «Желге пайғамбарлық айт, пайғамбарлық айт, адам ұлы, және желге былай де: “Жаратушы Тәңір Ие былай дейді: Уа, тыныс, төрт желден кел де, мына өлтірілгендерге үрле, сонда олар тірілсін”», — деді. Мен өзіме бұйырылғандай пайғамбарлық айттым, сонда оларға тыныс кірді, олар тіріліп, аяқтарына тік тұрды — аса зор қалың әскер болды. Сонда Ол маған: «Адам ұлы, осы сүйектер — бүкіл Исраил үйі. Міне, олар: “Сүйектеріміз кеуіп қалды, үмітіміз үзілді, біз құрып біттік”, — дейді. Сондықтан пайғамбарлық айт та, оларға былай де: “Жаратушы Тәңір Ие былай дейді: Міне, халқым, Мен қабірлеріңді ашамын, сендерді қабірлеріңнен шығарамын, және Исраил жеріне алып келемін. Уа, халқым, Мен қабірлеріңді ашып, сендерді қабірлеріңнен шығарған кезде, Менің Жаратқан Ие екенімді білесіңдер. Өз Рухымды сендерге саламын, сонда тірілесіңдер, әрі сендерді өз жерлеріңе орналастырамын; сонда Мен, Жаратқан Ие, осыны айтқанымды да, орындағанымды да білесіңдер, — дейді Жаратқан Ие”». Езекиел 37:1–14.

Осы мақалалардың ең басынан-ақ біз өлі сүйектер аңғарының соңғы күндердегі Құдай халқын бейнелейтінін, ал оларды аяқтарына тұрғызып, ұлы әскерге айналдыратын төрт жел туралы хабар үшінші Қасіреттің Исламын айқындайтын Түн ортасындағы айқай хабары екенін көрсеттік. Уайт апай бұл сүйектерді Құдай халқы деп айқындайды.

«Мен қаламымды қоя тұрып, жанымды дұғада жоғары көтеремін: Иеміз өзінен тайған халқына, кеуіп кеткен сүйектер іспетті соларға, өмір берердей болып демін үрлесе екен». General Conference Bulletin, February 4, 1893.

Біз алдыңғы мақалаларда 2020 жылғы 18 шілдені айқындаған пайғамбарлық хабардың кате болғанын, әрі сол жалған жариялау он қыз туралы астарлы әңгімедегі алғашқы түңілу мен кідіру уақытының басталуын белгілегенін көрсеттік. Уақытты жариялау Миллериттер кезеңінде заңды болғанымен, 1844 жылдан кейін енді уақытқа негізделген басқа ешбір хабар болмауға тиіс еді. Future for America 2020 жылғы 18 шілде туралы жариялауды жасағанда, олар уақытты жариялау құптарлық болған тарихқа қайта сырғып түсті, және сол арқылы күнә жасады; соның нәтижесінде олар Аян кітабының он бірінші тарауындағы ұлы қаланың көшесінде өлтірілді. Көшеде өлі жатқандықтан, оларға кейін үш жарым күннен соң

екі куәгер қайта тірілгендей, өздеріне де қайта тірілу қажет болды.

«Құрғақ сүйектерге Құдайдың Киелі Рухы үрленуі керек, сонда олар өлілердің қайта тірілуіндей әрекетке келуі үшін». Bible Training School, 1903 жылғы 1 желтоқсан.

Алдыңғы мақалаларда біз екі куәгерді қайта тірілтетін төрт жел туралы хабардың үшінші Қасіреттің Ислам туралы хабары екенін және бұл хабардың ақырғы күндердің Түн ортасындағы айқай хабары екенін көрсеттік. Езекиел: «сонымен қатар»,— дейді, әрі осы арқылы Түн ортасындағы айқайдың жариялануын бейнелейтін тарих барысында бірі Ефрем, бірі Яхуда ретінде бейнеленген екі таяқтың қосылып, бір халыққа айналуға тиіс болғанын айқындады. Он қыз туралы астарлы әңгіме соңғы күндерде, Миллериттер тарихында қалай орындалса, «сөзбе-сөз дәл солай» орындалады. Түн ортасындағы айқай Миллериттер тарихында орындалған кезеңде, әрі соңғы күндердегі орындалуда да, «екі таяқ» қосылды және қосылатын болады.

Екі таяқ ежелгі Израилдің солтүстік (Ефрем) және оңтүстік патшалықтарын (Яхуда) білдірді. Біз сондай-ақ Уильям Миллердің Илияс арқылы бейнеленгенін және құрғақшылықтың үш жарым жылы бойы Илиястың Сарептадағы жесір әйелге барғанын көрсеттік.

Сонда Жаратқан Иенің сөзі оған келіп былай деді: «Тұр да, Сидонға қарасты Сарептаға барып, сонда тұр. Міне, Мен саған сол жерде бір жесір әйелді асырауың үшін бұйырдым». Сонда ол тұрып, Сарептаға барды. Қаланың қақпасына келгенінде, міне, сол жерде отын теріп жүрген бір жесір әйел бар екен. Ол оны шақырып алып: «Өтінемін, маған ішетін азғана су алып келші»,— деді. Ол су әкелуге бара жатқанда, оны тағы шақырып: «Өтінемін, қолыңа бір үзім нан да ала келші»,— деді. Сонда ол былай деді: «Құдайың Жаратқан Ие тірі, менде күлше жоқ; тек бөшкеде бір уыс ұн мен құтыда азғана май ғана бар. Міне, мен екі тал шыбық теріп жүрмін; енді барып, соны өзіме және ұлыма пісіріп беремін, сонда жеп, өлеміз». Илияс оған: «Қорықпа; барып, айтқаныңдай істе. Бірақ әуелі содан маған кішкене күлше жасап, оны маған алып кел; содан кейін өзіңе және ұлыңа жаса. Өйткені Израилдің Құдайы Жаратқан Ие былай дейді: “Жаратқан Ие жерге жаңбыр жаудырған күнге дейін, бөшкедегі ұн таусылмайды, құтыдағы май сарқылмайды”»,— деді. Сонда ол барып, Илиястың айтқаны бойынша істеді; сөйтіп, өзі де, ол да, бүкіл үй іші де көп күндер бойы ас ішті. Патшалықтар 3-жазба 17:8–15.

Осы үзіндідегі «көп күндер» — Ахаб Илиясты іздеген үш жарым жылды білдіреді және папалық қудалаудың бір мың екі жүз алпыс жылын бейнелейді. Папалық қудалаудың «көп күндері» туралы Иса былай деді:

Егер сол күндер қысқартылмаса, ешбір пенде аман қалмас еді; бірақ таңдап алынғандардың игілігі үшін сол күндер қысқартылады. Матай 24:22.

Уайт ханым Исаның «сол күндер» деген мәлімдемесін папалық қудалау кезеңі деп тікелей айқындайды.

«Шіркеудің қудалануы 1260 жылдың бүкіл кезеңі бойы жалғаса берген жоқ. Құдай Өз халқына деген мейірімімен олардың оттай сынаққа түсу мерзімін қысқартты. Құтқарушы шіркеудің басына түсуге тиіс “ұлы қасіретті” алдын ала айтып, былай деді: “Егер сол күндер қысқартылмаса, ешбір жан аман қалмас еді; бірақ таңдалғандар үшін сол күндер қысқартылады”. Матай 24:22. Реформацияның ықпалы арқылы қудалау 1798 жылдан бұрын тоқтатылды». The Great Controversy, 266, 267.

Илиясты жесір әйел асыраған «көп күндер» Даниял айқындаған папалық қудалаудың да сол «көп күндері» болды.

Халық арасындағы парасат иелері көптерді үйретеді; бірақ олар көптеген күндер бойы семсерден, жалыннан, тұтқындықтан және талаудан құлайды. Ал олар құлаған кезде, оларға азғана жәрдем көрсетіледі; бірақ көптері оларға жағымпаздықпен қосылады. Парасат иелерінің кейбірі оларды сынау, тазарту және ағарту үшін, ақыр заманға дейін құлайды; өйткені бұл әлі де белгіленген уақытқа арналған. Даниял 11:33–35.

Аяттардағы «белгіленген уақыт» деп те аталатын «ақыр заманның уақыты» 1798 жыл болды, әрі ол Сарептадағы жесірмен бірге өткен Илиястың уақыты арқылы бейнеленген папалық қудалаудың аяқталуын білдірді. Сол тарихта жесір әйел, некеге тұрмаған қауымды бейнелей отырып, Аян кітабының он екінші тарауында шөлдегі қауым ретінде айқындалған еді. Ол бір таяқ не он таяқ емес, екі таяқ жинап жатқан болатын. Езекиелге екі таяқ алуға — бірін Израилдің солтүстік патшалығы үшін, екіншісін Израилдің оңтүстік патшалығы үшін — және оларды бір таяқ ету үшін біріктіруге бұйырылған еді. Бұл екі патшалықтың екеуі де екі мың бес жүз жиырма жыл бойы бытырап кеткен болатын, алайда Құдайдың уәдесі — оларды қайта жинау еді. Әйел біріктірілуге тиіс болған сол екі таяқты жинап жатты, әрі мұны «Жаратқан Ие жер жүзіне жаңбыр жіберетін күнге дейін» істеп жатқан еді.

Жаратқан Ие «жаңбыр» жіберген күн Миллершілер тарихындағы Түн ортасындағы айқайды айқындап көрсетті; ол 1844 жылғы 22 қазанда өз қорытындысына жетті. Дәл сол күні Келісімнің Хабаршысы 1798 жылдан бастап (алғашқы қаһардың соңы) 1844 жылғы 22 қазанға дейін (соңғы қаһардың соңы) Өзі тұрғызған ғибадатханаға кенеттен келді. Сол уақыт кезеңінде Езекиелдің сүйектер аңғары туралы көрнекі бейнесінде бейнеленген Түн ортасындағы айқай хабары орындалды: солтүстіктегі және оңтүстіктегі патшалықтардың екі таяғы бір халық болып, бір патшаның қол астына біріктірілді, өйткені 1844 жылғы 22 қазанда Мәсіх Өкенің алдына келіп, патшалықты қабылдап алды.

«Мәсіхтің қасиетті орынды тазарту үшін аса киелі орынға біздің Ұлы Діни Қызметкеріміз ретінде келуі, Даниял 8:14-те көрсетілгендей; Адам Ұлының Даниял 7:13-те баяндалғандай Ежелгі Күндерге келуі; және Малахиде алдын ала айтылғандай Иеміздің Өз ғибадатханасына келуі — бұлардың бәрі бір оқиғаның сипаттамалары; әрі бұл сондай-ақ Мәсіхтің Матай 25-тегі он қыз туралы астарлы әңгімесінде сипатталған күйеу жігіттің неке тойына келуі арқылы да бейнеленген». Ұлы айқас, 426-б.

Мәсіх Даниял кітабында көрсетілгендей, 1844 жылғы 22 қазанда патшалықты қабылдап алды.

Мен түнгі аяндарда көрдім, міне, көктің бұлттарымен Адам Ұлына ұқсас Біреу келіп, Көне Күндерге жақындады, әрі Оны Оның алдына алып келді. Сонда Оған билік, ұлылық және патшалық берілді, сондықтан барлық халықтар, ұлттар және тілдер Оған қызмет етсін; Оның билігі — өтіп кетпейтін мәңгілік билік, әрі Оның патшалығы — жойылмайтын патшалық. Даниял 7:13, 14.

Езекиелдің екі таяғы біріктірілген кезде, олардың үстінде бір патша болады.

Құлым Дәуіт олардың үстінен патша болады; олардың бәріне бір бағушы болады. Олар Менің үкімдерім бойынша жүріп, жарғыларымды сақтап, оларды орындайтын болады. Олар Менің құлым Жақыпқа берген, ата-бабаларың қоныстанған жерде тұратын болады; сол жерде өздері де, балалары да, балаларының балалары да мәңгі тұратын болады. Ал Менің құлым Дәуіт оларға мәңгі әмірші болады. Езекиел 37:24, 25.

Барлық пайғамбарлар бір-бірімен келіседі, ал Дәуіт патша — 1844 жылғы 22 қазанда Әкенің алдына келіп, Исраилдің екі таяғынан — Исраилден (солтүстік патшалық) және Яһудадан (оңтүстік патшалық) — біріктіріліп жиналған патшалықты қабылдап алған Мәсіх. Екі патшалықтың бытырап-шашылуы 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі қырық алты жыл ішінде аяқталды, сол кезде Мәсіх қаңырап бос қалған әрі тапталған ғибадатхананы көтерді. Ол ғибадатхананы көтерген кезде, содан кейін Малахи кітабының үшінші тарауының орындалуы ретінде Келісімнің Хабаршысы болып, кенеттен Өз ғибадатханасына келді. Езекиел де осы шындықпен келіседі, өйткені барлық пайғамбарлар бір-бірімен келіседі.

Құлым Дәуіт оларға патша болады; олардың бәріне бір Бағушы болады; олар Менің үкімдерім бойынша жүріп, жарлықтарымды сақтап, орындайтын болады. Олар Менің құлым Жақыпқа берген, ата-бабаларың тұрған жерде қоныстанады; сол жерде өздері де, балалары да, балаларының балалары да мәңгі тұрады; ал құлым Дәуіт оларға мәңгілік Әмірші болады. Мен олармен бейбітшілік келісімін жасасамын; бұл олармен жасалатын мәңгілік келісім болады; Мен оларды орнықтырамын, көбейтемін, әрі киелі үйімді олардың арасына мәңгі орнатамын. Менің шатырым да олармен бірге болады; иә, Мен олардың Құдайы боламын, ал олар Менің халқым болады. Езекиел 37:24–27.

Ғибадатхананы тұрғызатын — Мәсіхтің Өзі.

Оған былай деп айт: Әскерлердің Жаратушы Иесі былай дейді: Міне, есімі БҰТАҚ деп аталатын Адам; Ол өз орнынан өсіп шығады және Жаратушы Иенің ғибадатханасын тұрғызады. Иә, Жаратушы Иенің ғибадатханасын Ол тұрғызады; әрі Ол салтанатты көтереді, тағына отырып, билік жүргізеді; әрі Ол өз тағында діни қызметкер болады; және екеуінің арасында бейбітшілік кеңесі болады. Ал тәждер Хелемге, Тобияға, Едаяға және Софония ұлы Хенге Жаратушы Иенің ғибадатханасында естелік үшін болады. Алыстағылар келіп, Жаратушы Иенің ғибадатханасын тұрғызуға қатысады, сонда сендер Әскерлердің Жаратушы Иесі мені сендерге жібергенін білетін боласыздар. Егер Құдайларың Жаратушы Иенің үніне ынтамен құлақ асатын болсаңдар, бұл орындалады. Зәкәрия 6:12–15.

Мәсіх — ӨСКІН, әрі Ол егер Өзінің ғибадатханасын қиратып тастаса, оны үш күннің ішінде қайта тұрғызатынын айтты; бұған яһудилер ғибадатхананы салуға қырық алты жыл кеткенін жауап етті.

Сонда яһудилер Оған жауап беріп: «Сен осыларды істеп тұрғаныңда, бізге қандай белгі көрсетесің?» — деді. Иса оларға былай деп жауап берді: «Осы ғибадатхананы қиратыңдар, Мен оны үш күнде қайта тұрғызамын». Сонда яһудилер: «Бұл ғибадатхана қырық алты жыл бойы салынып келді, ал Сен оны үш күнде қайта тұрғызбақсың ба?» — деді. *Жохан 2:18–20.*

Мәсіх бұл үзіндіде Өз денесі туралы айтқан еді, бірақ барлық пайғамбарлар өздері өмір сүрген күндерден гөрі соңғы күндер жайында көбірек айтады. Үшінші күні Мәсіхтің қайта тірілуі Түн ортасындағы Айқай кезінде Киелі Рухтың төгілуі барысында өлі сүйектердің қайта тірілуін бейнеледі. Ілиястың куәлігінің тақырыбы болып табылатын жаңбыр оның Бағал мен Астарот пайғамбарларымен бетпе-бет қақтығысының шарықтау шегінде көрініс тапты. Сол кезде Ілиястың Құдайы шынайы Құдай екені, сондай-ақ Ілиястың шынайы пайғамбар екені де дәлелденді.

Алғашқы түңілу келген кезде, протестанттардың Бағал мен Аштароттың пайғамбарларымен бейнеленгендей жалған пайғамбарларға айналғаны айқын болды. Сонда кідіріс уақыты басталып, ол Түн ортасындағы айғай туралы хабарға алып келді; сол хабар Мәсіхтің кенеттен Өз ғибадатханасына келуіне жеткізді. Түн ортасындағы айғай Езекиелдің сүйектерді ұлы әскер етіп тұрғызатын хабарымен бейнеленеді. Бұған қоса, сол кезеңде (қырық алты жыл) екі таяқ бір халықты, бір патшаның қол астындағы бір ұлтты құрау үшін біріктірілуге тиіс болды.

Жаратқан Иенің сөзі маған тағы да келіп, былай деді: «Ал сен, адам ұлы, өзіңе бір таяқ ал да, оның үстіне: “Яһуда үшін және оның серіктері — Исраил ұлдары үшін”, — деп жаз. Содан кейін тағы бір таяқ ал да, оның үстіне: “Жүсіп үшін, Ефремнің таяғы үшін, және оның серіктері — бүкіл Исраил үйі үшін”, — деп жаз. Сосын оларды бір-біріне қосып, бір таяқ қыл; сонда олар сенің қолыңда бір болады. Ал халқыңның ұлдары саған тіл қатып: “Бұлардың нені білдіретінін бізге көрсетпейсің бе?” — десе, оларға айт: “Ие Жаратушы Тәңір былай дейді: Міне, Мен Ефремнің қолындағы Жүсіптің таяғын және онымен бірге Исраилдің рулары — оның серіктерін аламын да, оларды Яһуданың таяғымен, яғни онымен бірге, қосып, бір таяқ етемін, сонда олар Менің қолымда бір болады. Ал сен жазған таяқтар олардың көз алдында сенің қолыңда болады”. Оларға айт: “Ие Жаратушы Тәңір былай дейді: Міне, Мен Исраил ұлдарын өздері кеткен басқа халықтардың арасынан аламын, оларды жан-жағынан жинап, өз жеріне алып келемін. Оларды Исраил тауларындағы сол жерде бір халық етемін; олардың бәріне бір патша патша болады; енді олар екі халық болмайды, әрі бұдан былай мүлде екі патшалыққа бөлінбейді. Олар бұдан былай өздерін пұттарымен де, жиіркенішті нәрселерімен де, ешбір күнәларымен де арамдамайды; бірақ Мен оларды күнә жасаған барлық қоныстарынан құтқарып, тазартып аламын. Сонда олар Менің халқым болады, ал Мен олардың Құдайы боламын”». *Езекиел 37:15–23.*

Жесір әйел Түн ортасындағы Айғайда Ілиястың жаңбырының алдында жинап жүрген екі таяқ — бытырап кеткен және антитиптік Татуласу күні басталған 1844 жылғы 22 қазанда бір халыққа біріктірілуі тиіс болған Исраилдің солтүстік және оңтүстік патшалықтары еді, өйткені уәде бойынша сол уақытта Құдай «оларды тазартады». Тергеуші сотты бейнелейтін бұл тазарту сол кезде басталды. Екі таяқтың сол біріктірілуі дұрыс түсінілуге тиіс, өйткені Құдай әрдайым бір нәрсенің соңын сол нәрсенің басымен бейнелейді.

1844 жыл — Исраилдің екі патшалығының аяқталған уақыты болды, өйткені сол кезде олар бір патшалыққа, яғни рухани Исраилге, айналды, әрі сол сәттен бастап олар тек бір ғана халық болуға тиіс еді. Бұл тарих олардың екі халыққа айналған бастапқы тарихы арқылы бейнеленді; ол — Еробоғамның бүлігінің тарихы.

Жаробоғамның жалған ғибадат жүйесінің тарихы оның патшалығының соңында да бейнеленуге тиіс. Ежелгі Исраилдің басындағы Харонның бүлігі мен солтүстік патшалықтың басындағы Жаробоғамның бүлігі 1863 жылғы бүлікті бейнелейді; ал 1863 жыл Жаробоғам патшалығының соңы да, екі таяқтың біріктірілуі арқылы көрсетілгендей, 1863 жылдың үстіне қабаттаса салынғанда ғана айқын түсініледі. Сонда 1863 жылдың қызғаныш мүсінін орнатқан бір ұрпақ ретінде бейнеленгені анық көрінеді.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Бірақ бұл қураған сүйектер туралы теңеу дүниеге ғана қатысты емес, сондай-ақ зор нұрға ие болу батасына бөленгендерге де қатысты; өйткені олар да аңғардағы қаңқалар іспетті. Оларда адамдардың сыртқы пішіні, тәннің қаңқалық құрылымы бар; бірақ оларда рухани өмір жоқ. Алайда астарлы әңгіме қураған сүйектерді тек адам бейнесіне келтіріп, өзара жалғастырылған күйінде ғана қалдырмайды; өйткені дене мүшелері мен кескіннің үйлесімді болуының өзі жеткіліксіз. Денелер тік тұрып, әрекетке енуі үшін, өмір лебі оларды жандандыруға тиіс. Бұл сүйектер Исраил үйін, Құдайдың қауымын бейнелейді, ал қауымның үміті — Киелі Рухтың жан бітіретін ықпалы. Олар тірі болуы үшін, Жаратқан Ие қураған сүйектерге Өз тынысын үрлеуге тиіс.

«Құдай Рухы, Өзінің тірілтуші күшімен, әрбір адамдық қызметкерде болуы тиіс, сонда әрбір рухани бұлшық ет пен сіңір әрекетте болмақ. Киелі Рухсыз, Құдайдың тынысынсыз, ар-ұжданның мең-зеңдігі, рухани өмірдің жоғалуы болады. Рухани өмірден айырылған көптеген адамдардың есімдері шіркеу тізімдерінде бар, бірақ олар Тоқтының өмір кітабына жазылмаған. Олар шіркеуге қосылған болуы мүмкін, бірақ Иемізбен біріккен емес. Олар белгілі бір міндеттер жиынтығын орындауда ынталы болуы және тірі адамдар деп саналуы мүмкін; бірақ көпшілігі: “сенің тірісің деген атың бар, бірақ өліксің”, — делінгендердің қатарында.»

«Жанның Құдайға шынайы бет бұруы болмаса; Құдайдың өмір беруші тынысы жанды рухани өмірге жандандырмаса; ақиқатты мойындаушылар көктен туған қағидамен әрекет етпесе, олар мәңгі өмір сүріп, мәңгі тұрақтайтын шірімейтін тұқымнан туылған емес. Егер олар Мәсіхтің әділдігіне өздерінің жалғыз қорғаны ретінде сенбесе; егер Оның мінезін үлгі етпесе, Оның рухымен еңбек етпесе, олар жалаңаш, олардың үстінде Оның әділдігінің шапаны жоқ. Өлілер жиі тірілердің қатарында жүргендей көрсетіледі;

өйткені өз түсініктеріне сай өздері құтқарылу деп атайтын нәрсені жүзеге асырып жүргендердің бойында Құдай Өзінің ізгі еркіне сай қалау мен істеуді жүзеге асырып тұрған жоқ.»

«Бұл топ Езекиел көріністе көрген құраған сүйектер аңғарымен дәл бейнеленген». Review and Herald, January 17, 1893.